21 Φεβρουαρίου 2017

Σκλήρυνση κατά πλάκας: Παράγοντες που επηρεάζουν τις πιθανότητες εκδήλωσης της αυτοάνοσης πάθησης

Σύμφωνα με τα αποτελέσματα πολλών επιστημονικών ερευνών, οι παράγοντες που ενοχοποιούνται για μια διαταραχή του ανοσοποιητικού συστήματος στην οποία τα ευαισθητοποιημένα κύτταρα του περιφερικού αίματος εισέρχονται στον εγκέφαλο και προκαλούν ανοσολογική αντίδραση και διάσπαρτες εστίες φλεγμονής είναι συνήθως γενετικοί, τοξικολογικοί, διατροφικοί, αυτοάνοσοι και στρεσογόνοι, κοινωνικο-οικονομικοί, ιογενείς και μικροβιακές λοιμώξεις καθώς και κλιματολογικές συνθήκες.

Σημαντικό ρόλο τόσο στην εμφάνιση όσο και στην εξέλιξη της σκλήρυνσης κατά πλάκας παίζει η παιδική παχυσαρκία και το κάπνισμα, ενώ αντίθετα η χορήγηση της βιταμίνης D προσφέρει ασπίδα προστασίας του ανθρώπινου οργανισμού έναντι της ασθένειας.
Συγκεκριμένα, η παιδική παχυσαρκία αυξάνει σημαντικά τον κίνδυνο εμφάνισης της ασθένειας σε ηλικίες κάτω των 18 χρόνων, ενώ το κάπνισμα σε ασθενείς με σκλήρυνση κατά πλάκας προκαλεί οξεία παροδική επιδείνωση των συμπτωμάτων και αυξάνει τον κίνδυνο μετάπτωσης από υποτροπιάζουσα σε προοδευτικά επιδεινούμενη μορφή.

Αντίθετα, οι μελέτες έδειξαν ότι η κατανάλωση τροφών με υψηλή περιεκτικότητα σε βιταμίνη D, όπως παρατηρείται στις παραθαλάσσιες περιοχές σχετίζεται με μειωμένο κίνδυνο ανάπτυξης της νόσου.
Επιπλέον, τα αυξημένα επίπεδα Βιταμίνης D στην ηλικία των 20 χρόνων μειώνουν σημαντικά την εμφάνιση και τέλος, τα αυξημένα επίπεδα Βιταμίνης D, μειώνουν τον κίνδυνο αξονικών βλαβών και τον κίνδυνο αναπηρίας.
Μελέτη που έγινε με τη συμμετοχή 200.000 νοσηλευτριών διαπίστωσε ότι η λήψη βιταμίνης D μειώνει τον κίνδυνο για εμφάνιση της σκλήρυνσης κατά πλάκας κατά 40%.
Σύμφωνα με τον ομότιμο καθηγητή νευρολογίας του πανεπιστημίου Θεσσαλίας, κ. Αλέξανδρο Παπαδημητρίου, τα επόμενα χρόνια με την εξέλιξη της ιατρικής επιστήμης, αλλά και της φαρμακολογίας, θα κερδηθούν πολλές μάχες στον τομέα της αντιμετώπισης αυτής της πολυπαραγοντικής αυτοάνοσης ασθένειας.
Επιστημονικό ενδιαφέρον παρουσιάζουν, σύμφωνα με τον κ. Παπαδημητρίου, τα αποτελέσματα μελετών που έγιναν για την συσχέτιση του μήνα γέννησης των παιδιών με την επικινδυνότητα της νόσου. Συγκεκριμένα τα παιδιά που γεννιούνται τον Μάιο, (με σύλληψη τον Σεπτέμβριο και κύηση κατά την διάρκεια Φθινοπώρου, Χειμώνα και Άνοιξης), έχουν το μεγαλύτερο ποσοστό κινδύνου εμφάνισης της νόσου. Αντίθετα τα παιδιά που γεννιούνται τον Νοέμβριο (με σύλληψη τον Μάρτιο και κύηση Άνοιξη, Καλοκαίρι και Φθινόπωρο) έχουν το μικρότερο ποσοστό κινδύνου εμφάνισης της ασθένειας.
Περιβαλλοντικές και επιδημιολογικές μελέτες έδωσαν επίσης σημαντικές

πληροφορίες για την δυνατότητα πρόληψης της αναπηρίας και τα νέα φάρμακα τα οποία είναι διαθέσιμα βελτίωσαν σημαντικά την κλινική εικόνα και την πορεία των ασθενών.
Όπως τονίζει ο καθηγητής, η νόσος πλήττει κυρίως την λευκή φυλή και παρουσιάζει σημαντική αύξηση συχνότητας τα τελευταία χρόνια σε Ευρώπη, Αμερική, Καναδά, Αυστραλία και Νέα Ζηλανδία.

Πηγή: onmed.gr